

рекъль :

— Чакай, имашъ още работа! И тримата ми най-добрите царедворци сѫ болни. Ако ги излѣкувашъ, ще ти дамъ още една кесия жълтици, ако не можешъ, не си добъръ лѣкаръ и ще ядешъ бой.

— Не мога, царю честити!

— А, не можешъ! Ти излѣкува ма-
гьратата, та тѣхъ ли!

Луканъ се засмѣль до уши отъ ра-
достъ, че сега вече съседътъ му ще си
изпрати. И наистина, Върбанъ се пострес-
налъ, но, като се помолилъ на умъ Богу,
рекъль :

— Откога сѫ болни царедворците
ти, царю?

— Откакто поискахъ да ги пратя презъ
бурното море въ царството задъ морето.

— Добре, царю, ще се опитамъ да
ги излѣкувамъ, прати ми ги. Но да имъ
заповѣдашъ, да ми се покоряватъ.

Изпратиль царътъ тримата царедворци
при Върбана.

— Я си покажете езиците! — рекъль
имъ той.

Изплезили се тримата царедворци и
били тѣй смѣшни, че малката царска
дъщеря, която надничала задъ вратата,
се закискала отъ смѣхъ.

— Разбрахъ болестъта ви, — рекъль
Върбанъ на царедворците, — и ще ви
излѣкувамъ. Но на онзи отъ трима ви,
който е най-боленъ, ще отрѣжа кѣжче
отъ езика и съ него ще пригответя лѣ-
карството.

Тогава повикали царя, и Върбанъ му
казаль да попита кой отъ тримата е най-
боленъ.

— Ти ли си най-болниятъ? — по-
питалъ царътъ първия.

— Не, царю, бѣхъ боленъ, но този
лѣкаръ ме излѣкува.

— А ти? — попиталъ царътъ втория.

— И мене излѣкува!

— А тебе? — попиталъ третия.

— И мене!

— Браво! Тогава и тримата тръ-
гвайте веднага на пѣтъ!

Наградильт царътъ богато Върбана и
рекъль :

— Толкова съмъ доволенъ отъ тебе,
че искамъ да наградя и този, където те
изпрати. Ела, Лукане, тукъ! Кажи ми съ
какво да те наградя, където ми посочи
такъвъ добъръ лѣкаръ.

Като не можаль по другъ начинъ
да напакости на съседа си, Луканъ
рекъль :

— Искамъ, царю честити, пакъ да
станемъ съдружници, заедно да оремъ
и жънемъ.

— Хубаво, — казаль царътъ — Ами
ти искашъ ли? — попиталъ той Върбана!

— Искамъ и азъ, царю, но при едно
условие. Щомъ моя съседъ се разболѣе,
твоите хора да го подхванатъ съ то-
ягите. Той е чуденъ човѣкъ, докато не
яде бой, не оздравява.

Засмѣль се царътъ и се съгласиъ.
Станали Луканъ и Върбанъ отново съ-